

מי שמוכר את אמו תמורת כסף - האם הוא חייב לספק את

הסחורה? * דורות יבואו יסתכלו בחוק זה כפי שאנו מסתכלים

בשריפת המכשפות בימי הביניים! * השותפות המזורה של שימרון

פרס ושולמית אלוני עם משה שמיר וגאולה כהן

מיישנתקים אמורים

תדמיה - כללית. שימרון פרס הרים את ידו יחד עם משה שמיר, גאולה כהן, שולמית אלוני ושושנה ארבל-אלמוזלינו. ביקשתי למנות את הקולות, כדי שה תוצאה תרשם בפרוטוקול: 5 בעד הצעת שמיר, 45 נגדה. אפשר, כמובן, לטעון כי כל זה אינו אלא מישק פרלמנטרי לגיטימי, ושלתים קרובים רבים בכנסת דברים מוזרים. אך יש עניינים שהם חמורים לגבי עתיד המדינה, עד כי אסור לשחק בהם מישחקים כאלה. מי שמוכן לעסוק במישחקים גם בתחור מים אלה - מעיד על עצמו שאינו מת ייחס לנושאים אלה ברצינות רבה. וזהו, אולי, האפשרות החמורה ביותר.

או מצביע בעד אלוני בהצבעה השניה (העברה לוועדה). אך הטכסיס של שמיר מנע זאת. היתה רק הצבעה אחת, ובח מצאה אלוני את עצמה יחד עם משה שמיר וגאולה כהן - כשהנושא הוא החלת הריבונות הישראלית על "יהודה ושומרון" ו"חבל-עזה" לחברי המערך ניתן חופש הצבעה. רוב חברי המערך (וכל אנשי מפ"ם) ניצלו חופש זה, כדי להצביע נגד הצעת שמיר, יחד עם הליכוד, שלי" ורק"ח. שנה ארבל-אלמוזלינו הצביעה יחד עם שמיר - ולא במיקרה, שהרי דעותיה כדעותיה. אך יד אחת גרמה להפתעה - ואף ל-

מישהו אחר מציע להעביר את הצעת לוועדה, יכול המציע המקורי לוותר על הצעתו לדיון במליאה. במיקרה זה נערך כת רק הצבעה אחת, כשלפני הכנסת עומי דות שתי הצעות, זו מול זו: להעביר את הצעה לוועדה או להסיר אותה מסדר-היום (ליתר דיוק: שלא לכלול אותה בסדר-היום). באותו רגע הוכיח משה שמיר כי אינו טיפש. הוא סגר בזריזות את המלכודת אשר לתוכה הכניסה אלוני את עצמה. הוא הסכים להצעת אלוני להעביר את ההצעה. לולא כן, היו נערכות שתי הצבעות, ואלוני יכלה להצביע נגד שמיר בהצבעה הראשונה (דיון במליאה). ואילו שמיר היה

ולא ראיתי זאת כמו עיני, לא הייתי מאמין שזה אפשרי. שימרון פרס ושולמית אלוני הצביעו להעביר לוועדה הצעה של משה שמיר להחיל את הריבונות הישראלית על הגדה המערבית ורצועת-עזה. בדיחה? לא. זה קרה ביום הרביעי שעבר. משה שמיר

ח"כ שולמית אלוני לדבר או להצביע?

אונס קבוצתי

גברים לעבור ברית-מילה? האם היה עולה על הדעת לקבל בכנסת חוק המחייב הטלת עונש-חובה של סירוס על אנסים? רק כאשר הקורבן הוא האשה, נמצא רוב קואליציוני לקבלתו של החוק.

המימסד הזכרי האשכנזי

החוק הזה הוא מיפלצתי. דורות יבואו יסתכלו בחקיקה זו כפי שאנו מסתכלים בשירת המכשפות בימי הביניים. זוהי הפיכת האשה לבהמת-לידה, לשיפחה של המדינה. ברומא היתה קיימת שיכבת-עניים שקראו לה "פרולטארים", אשר תפקידה היחיד בחברה היה להוליד ילדים למען המדינה והלגינות. בעלי החוק הזה רוצים לקבוע מעמד של נשים עניות, אשר תפקידן היחיד יהיה ללדת ילדים למדינה, לחברה או לצבא. זהו מנעשה דיכוי של המימסד הזכרי האשכנזי. בחוק הזה משתלב דיכוי האשה עם דיכוי עדות-המזרח. הוא מכונן נגד סוג אחד של נשים בלבד, הנשים בנות עדות-המזרח, שהן הקורבנות המיועדים של החוק הזה.

מכירה גדולה יותר!

אני מציע שתי הסתייגויות - האחת: לקרוא לחוק הזה בשם "חוק העונשין (תיקון מס' 8) (ביצוע הסכם קואליציוני). תשי"ב-1979", הרי זוהי מהותו של החוק הזה, זהו תוכנו האמיתי, ורק משום כך ירים היום הרוב בכנסת את ידו לקבלתו. ההסתייגות השניה: אני מציע כי בסעיף 5 ייאמר שההפלה מותרת אם "האשה החליטה על ביצוע הפסקת-הריון בשנים-עשר השבועות הראשונים של הריונה." בתקופה זו תהיה חופשית להפיל בלי התערבות של מוסד מלכתי כל שהוא. אני מסתמך על הממצאים הרפואיים המקובלים כיום בעולם, ועל הפסיקה של בית-הדין העליון של ארצות-הברית, שקבע כי על-פי החוקה האמריקאית, המבטיחה את זכויות-האדם, אסור למדינה להתערב בהפסקת-הריון בשנים-עשר השבועות הראשונים, שבהם אין כל סכנה רפואית לאשה. בהמשך אני מציע כי "הפסקת הריון מוצדקת על-פי התנאים החברתיים והכלכליים, לפי קריטריונים שייקבעו על-ידי שר-הבריאות."

ואני אומר בגלוי: אני עושה זאת מתוך תיקוה שתקופת הכהונה של הממשלה הזאת - ימיה ספורים, וממילא ספורים גם ימיה של תקופת-כהונתו של שר-הבריאות הנוכחי, יבואו שר-בריאות חדש בממשלה חדשה, בקואליציה חדשה, ויהפוך על-ידי תקנה פשוטה את ההוראה הזאת על פיה, ש"שר-הבריאות איננו שופטק: אתה מקווה לקואליציה אחרת? תהיה מכירה גדולה יותר!

אורי אבנרי: אני מקווה ששום קואליציה בישראל, תהיה אשר תהיה, לא תעז לעשות מעשה-מכירה חסר-בושה כמו המכירה הזאת של האשה, הכלולה בנייר הזה.

פרולט - צאצאים. שיכבת האזרחים העניים ביותר, שלא הגיע אף לדרגת-המס הנמוכה ביותר, אשר צאצאיהם היו תוצרתם היחידה.

בקריאה השניה של "חוק ההפלות" שביטל את סעיף 5, נימקתי שתי הסתייגויות שהגשתי. להלן נאום-ההנמקה:

אורי אבנרי: זהו יום עצוב לכנסת. זהו יום עצוב במיוחד בשבילי, מאחר שהייתי חבר-הכנסת הראשון שהגיש הצעת-חוק לכנסת להתיר הפלות במדינת-ישראל. זה היה עוד בכנסת השביעית.

חיים קורפז: בוודאי גם אז היה לך עצוב.

אורי אבנרי: שר-הבריאות דאז, ויקטור שטיינבוך, הקים ועדה, וליווה את דיוניה בהבעת דיעה שיש להתיר הפלות במדינה שלנו.

שיילוק וליטרת-הבשר

הבה נקרא לילד בשמו: כמו שיילוק במחזה הסוחר מוונציה, שתבע את ליטרת-הבשר על-פי חוזה כתוב, כן תובעת אגודת-ישראל את ליטרת-הבשר של האשה, כדי לקיים את ההסכם הקואליציוני. אם שני נוכחים מוכרים את אמם תמורת כסף, ורק אחד מהם מספק את הסחורה - מי משניהם מנוול יותר?

ואני שואל: מי מנוולים יותר: אותם שבהסכם הקואליציוני הבטיחו לאגודת-ישראל לקבל את חוק-התועבה הזה, והורצים

מתחמין לפרוטוקול

עתה לקיים את ההסכם הזה, או אותם שהבטיחו הבטחה זו והמתכוננים היום להצביע נגדה? מי משני הסוגים האלה מגונה יותר?

מה לנו כי נלין על אגודת-ישראל? הם, לפחות, פועלים על פי אמונתם, אך נלין גם נלין על כל האחרים אשר ירימו היום את ידם לביצוע מעשה-נבלה נגד האשה הישראלית. מה קורה כאן היום? אין זו רק התקפה של הדתיים על החילוניים.

אין זו רק קבלת תכתוב של קבוצת-ישוים אנטי-ציונית, שר התנגדה להקמתה של מדינת-ישראל וקובעת כיום את חוקיה. זהו, קודם כל, **אונס קבוצתי של האשה הישראלית על-ידי המישמר הגברי.**

זהו צעד נוסף של דיכוי המין הנשי על-ידי המימסד הגברי. האם היה עולה על הדעת שהרוב בכנסת הזאת - כל רוב שהוא - היה מקבל חוק המכוון נגד גופו של הגבר? האם - למשל - היה עולה על הדעת להעביר בכנסת הזאת חוק המחייב

העלה הצעה זו לסדר-היום. הוא נימק זאת בנאום ארוך. היו"ר התורני, בנימין הלוי, היה סבלני מאד כלפיו, והניח לו להאריך. מנחם בגין עצמו קם להשיב להצעה - דבר נדיר מאד בחודשים האחרונים. בי שעתו, כאשר העליתי הצעה לסדר-היום כדי לזווג דיון רציני על הסיכויים והר סיכונים שבהקמת מדינה פלסטינית, הפר בגין הבטחה ולא השיב בעצמו.

בגין לא נשא נאום מבריק, מן הסוג שנהג לשאת בשנים קודמות. אך הוא דיבר לעניין, ציין שכל חייו היו קודש ל-ארץ-ישראל השלמה, אך שקבלת הצעתו של שמיר פירושה הפרת חוזה-השלום עם מצריים. לכן תבע להסירה מסדר-היום. היה ברור לי מן הרגע הראשון שיש להצביע הפעם על בגין. אמנם, פירוש הדבר היה ויתור על זכות-הדיבור (יכולתי לדבר רק אילו הצעתי להעביר את ההצעה של שמיר לוועדה, או אילו נמנעתי מהצבעה). אך הייתי מושכנע כי במיקרה זה, ההצבעה עצמה חשובה מכל הדיבור. מאיר פעיל הסכים עימי.

שאלתי את שולמית אלוני, אשר ישבה לפניי, מה היא מתכוונת לעשות, ונדהמתי לשמוע שהיא עומדת להציע להעביר את ההצעה לוועדה. מטרתה היתה, כמובן, לקבל את זכות-הדיבור (במיסגרת של חמש דקות, לפי התקנון). ניסיתי לשכנע אותה בדידות שוהי טעות, וכי במיקרה כזה, כאשר מדובר על עניין של חיים ומוות, אסור להעדיף טכסיס פרלמנטרי שיגרותי על פני העניין העקרוני. היא לא קיבלה את דעתי. זכות-הדיבור נראתה לה כחשובה יותר.

כאשר סיימה אלוני, שאל היו"ר - כני הוא - אם המציע מסכים להעברת הצעתו לוועדה. הדבר דרוש מכיוון שלפי התקנון, בעלי-ההצעה לסדר-היום חייב להציע כי הנושא שלו יידון במליאה. אך אם